

Dr. sc. Branko Kirigin
Vinka Pribojevića 4
HR-21450 Hvar
branko.kirigin@st.t-com.hr

Jasna Jeličić Radonić – Miroslav Katić

Faros – osnivanje grčkog grada – I

Split 2015.; izdavači: Književni krug Split i Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, Biblioteka Knjiga Mediterana br. 86; 233 stranica s oko 160 ilustracija. Sažetak na engleskom jeziku; Literatura; Kazalo geografskih pojmova i Kazalo osobnih imena. Recenzenti: akademik Nenad Cambi i prof. dr. sc. Marin Zaninović. Cijena: 200,00 kuna.

Knjiga o kojoj će ovdje biti riječ želi nas upoznati s rezultatima desetogodišnjih (1994. – 2004.) arheoloških iskopavanja u Starome Gradu na otoku Hvaru, gdje se nalaze ostaci antičkoga grčkoga grada Farosa, koji je utemeljen početkom 4. st. pr. n. e. Knjiga uz *Uvod*, *Zaključna razmatranja*, *Literaturu* i *Indeks* sadrži četrnaest poglavlja koja nisu numerirana. Ovdje ću se osvrnuti samo na neke aspekte ove knjige koja se dugo očekivala i najavljivala.

Vidljivo je da su neka poglavlja već ranije objavljena, što nije ništa neuobičajeno. Problematično je što autori ovom prigodom ne koriste noviju literaturu koja se u međuvremenu pojavila o raznim problemima grčkog naseljavanja izvan matične domovine i odnosa s domorocima te o prisustvu domorodačke lončarije u grčkim apoikijama,¹ ili pak o novijim numizmatičkim analizama parskog novca,² ili uz tvrdnju autora o postojanju purpure radionice u grčkom Farosu koja je dovedena u pitanje.³ Zanimljivo je

i to što se autori ne koriste knjigom Marie-Christine Hellmann *L'architecture greque, I-III*, objavljenom u Parizu 2002., 2006. i 2010. godine na 1008 stranica (!), koja je postala nezaobilaznom svima koji se bave ovom problematikom budući da znatno nadopunjuje ranije, kraće studije.⁴ Autori su sakupili svoje ranije objavljene članke i objavili ih u ovoj knjizi a da se nisu potrudili ažurirati bibliografiju i koristiti se rezultatima tih radova te ih urediti tako da predstavljaju povezanu cjelinu.

Teško je, stoga, odrediti karakter ove knjige, iako jedan od recenzenata navodi da je riječ o znanstvenom djelu. Naime, ne može se reći da je strogo znanstvena, a ni to da je znanstveno-popularna, odnosno da je pisana za akademsku zajednicu, odnosno za one koji nisu profesionalni arheolozi, povjesničari antike, klasičari ili povijesničari antičke umjetnosti. Stječe se dojam da je prema načinu izlaganja nametnuto bezpogovorno primanje ponuđenog i s jakim na-

¹ Npr., Carter 2006; Yntema 2011; Handberg, Jakobsen 2011; Vlassopoulos 2013.

² Tully 2013.

³ Popović 2010.

⁴ Moglo bi se pomisliti da su autori predali ovu knjigu izdavaču prije objave literature koju sam naveo, no to nije slučaj jer u popisu literature (str. 207–217) navode i literaturu iz 2015. godine.

glaskom na superiornost antičkih Grka, a bez spomena drugačijih tumačenja okolnosti oko utemeljenja parske naseobine prisutnih u literaturi.⁵

Na kraju Uvoda (str. 9) autori navode cilj ove publikacije: »... ovdje će biti izneseni rezultati istraživanja koja se odnose na osnivanje grčkog grada Farosa u 4. st. pr. Kr. « i navode da će, zbog opsežnosti građe, u drugoj publikaciji – *Faros – osnivanje antičkog grada II* – biti objavljeni keramički nalazi.⁶ Riječ je o uobičajenom postupku. Međutim, neka poglavlja, poput »Htonska božanstva na novcu Farana«, »Tragovi rane keramičke proizvodnje« ili »Radionica purpura« ne odnose se na samo osnivanje grčkoga grada. Osim toga, očekivalo bi se da u *Farosu I*, uz uobičajen historijat istraživanja i obrazlaganja metodološkog postupka korištenog pri iskopavanju (autori navode na str. 8 da se radi o »sistematskim arheološkim istraživanjima«), budu detaljno opisani ostaci arhitekture, i to u stratigrafskom kontekstu i s odgovarajućim korelacijama s foto i tehničkom dokumentacijom. No to se, na žalost, nije dogodilo.

Već pri samome prelistavanju knjige odmah pada u oči kako ilustracije koje prate tekst (njih oko 160) nisu označene brojevima zbog čega ih je teško povezati s hrvatskim tekstom koji obuhvaća 156 stranica. U samom bi se pak tekstu očekivalo da se čitaoca upućuje na ilustracije: na primjer, »vidi sliku lijevo« ili »vidi sliku gore«, ali toga nema. S druge strane, opširan je sažetak na engleskome jeziku (str. 157–206) bez ilustracija, što čitaocu koji ne poznaje naš jezik znatno otežava, ako ne i posve onemogućava, snaći se i dovesti u vezu engleski tekst i neku sliku koja je u prednjem dijelu knjige. Ilustracije, doduše, imaju šturu legendu (na oba jezika), ali to nije dovoljno da bismo bili posve sigurni o čemu je riječ.

⁵ Kirigin 2004, 82–88; 2006, 64–67.

⁶ Takva je publikacija već bila u tisku: "... see KATIĆ (The Pre-Grecian Settlement and the Beginning of Greek Colonization in Stari Grad on Hvar, in print" (Jeličić-Radonić 2005, 316 i bilj. 3). Autori ne navode gdje će se objaviti i ostali pokretni nalazi: na primjer, novac, razni metalni i koštani predmeti, životinjske kosti itd.

Autorima je to jasno, no čitaocu, koji se prvi put susreće s Farosom i koji nikad nije bio na terenu, to svakako nije razumljivo. Tako, na primjer, na str. 35 (dolje) nalazi se slika neke sonde, međutim, nije označeno koja je to sonda pa je na tlocrtu na str. 34 ili na str. 40 ne možemo pronaći. Također, na str. 39 nalaze se tri fotografije s prikazima zidova, ali u legendi nije objašnjeno gdje se oni točno nalaze. Na str. 42 spominje se sonda IA, a njezin položaj ni u jednom tlocrtu nije označen. Diljem teksta često se spominje Remete vrt i Remete kuća⁷ iako ni na jednome od objavljenih tlocrta nije označeno gdje se nalaze ti prostori.

Poseban je problem što zidovi nemaju oznake (brojeve ili slova premda je riječ o uobičajenoj praksi) pa tako na fotografijama, tlocrtima i presjecima ne možemo znati o kojem se točno zidu radi (a njih ima mnogo, što zorno prikazuje tlocrt na str. 34, kao i oni na str. 40, 58, 70 i 93). Također, na presjecima ili pogledima na razne zidove (str. 38, 48, 49, 52, 54 i 55) nije jasno predstavlja li najniža linija živac ili ne. Uz to, samo na jednome mjestu (str. 92) možemo vidjeti jedini profil sa stratigrafskim slojevima! Na toj su ilustraciji dani opisi slojeva brojevima od 1 do 4. No o tome profilu u tekstu uopće nema riječi, niti je popraćen stratigrafskom matricom, a niti je na tlocrtima označeno gdje se nalazi. Takvih bi profila, koreliranih, s čvrstim strukturama na nalazištu u ovakvim publikacijama trebalo biti znatno više, a sve kako bi nas autori argumentirano uvjerali u prezentirano i omogućili provjeru onoga što izlažu. Jednako tako, od ključnog je znanstvenog interesa objava precizne arheološke dokumentacije spominjanih ilirskih koliba ili ilirske nastambe (str. 33), a i onih koliba prvih grčkih doseljenika (str. 35–36), otkrivenih u slojevima 13 – 11 u sondama »VII, IX i dijela sonde X (cca 17,5 m2)«, a i često spominjani profil u Sondi VII. Riječ je o krucijalnim dokazima, o kojima čitamo, ali ih ne vidimo. Da se htjelo, tlocrti su se mogli prezentira-

⁷ Trebalo je spomenuti da se u toj kući danas nalazi Agencija za upravljanje starogradskim poljem.

ti u ovoj knjizi, i to umjesto desetak panoramskih snimaka Staroga Grada i okolice (bez legende) koji su dekorativnog, a ne suštinskog karaktera, i nisu nužni. Uz to 17,5 m² je velik prostor, gdje bi se u tlocrtu i presjeku lijepo mogle vidjeti najranije kolibe, pogotovo kada nas autori informiraju da je taj najraniji kulturni sloj debljine 80 cm (od kote 340 do 420 cm: vidjeti str. 33)! Prema autorima, taj sloj leži na zdravici, kota 416 – 420 cm, ali ne navode koliko je udaljena od živca koji na ovome prostoru uopće ne spominju.

Glavni tlocrt iskopavanja nalazi se na str. 34, i to u prilično malome mjerilu. Na njemu su označeni položaji sonde I – XIII iako je pokraj njih iskopano gotovo isto toliko prostora koji pokrivaju spomenute sonde. Na tim su neoznačenim djelovima istraženi znatni ostaci arhitekture: dobri dijelovi ulice, zidova, kanala, bunara i bedema, ali nam nije jasno, a niti je objašnjeno zašto je to tako, to jest zašto prostori nemaju oznaku, a drugi imaju.⁸ Na tlocrtima na str. 40 i 58 s lijeve su strane ucrtane tri apside i neki drugi zidovi kojih nema na najvećem tlocrtu na str. 34, a o kojima nema više podataka. Kako će čitalac znati što ti zidovi predstavljaju?

U uvodu autori, osim raznih edukativnih aktivnosti, daju kratak prikaz njihovih istraživanja u razdoblju od 1994. do 2004. godine. No iz toga pregleda ne doznajemo što su radili od 1997. do 2003. godine, niti nas upućuju na arhivske podatke ili pak na podatak da su negdje drugdje objavili izvještaje s tih iskopavanja.⁹

⁸ Autori ne navode koliki je cjelokupni prostor koji su iskopali.

⁹ Npr., u Obavijestima hrvatskoga arheološkog društva. Ipak, doznajemo iz njihova objavljenog izvještaja (Jeličić Radonić, Katić 2009) da su se 2003. i 2004. vršila zaštitna arheološka iskopavanja unutar Remete kuće i da je inventirano 253 nalaza s tih iskopavanja (ne navodi se gdje su nalazi pohranjeni niti čiji nose inventarni broji). Osim toga, u tome se izvještaju navodi kako su obavljeni konzervatorski radovi na grčkoj i rimskoj arhitekturi u Remetinom vrtu. Zanimljivo je što autori u knjizi Faros I ne citiraju svoj rad, kao ni rad Sare Popović u istome svesku Hrvatskog arheološkoga godišnjaka (Popović 2009), a koji se izravno nadovezuje na spomenuti rad Jeličić Radonić i Katić i odnosi se na isti prostor!? No što su autori radili od 1997. do 2003., ostaje nepoznato.

U prvome poglavlju, koji nosi naslov *Povijesni izvori o osnivanju kolonije Parana*, raspravlja se ne samo o povijesnim izvorima već i o onim epigrafskim. Autori nas ovdje žele uvjeriti kako je posve jasno da više ne treba razbijati glavu o višestoljetnoj dvojbi je li Dionizijev eparh došao u pomoć novoutemeljenoj parskoj naseobini u dnu Starogradske uvale iz Lissosa (Lješ u Albaniji) ili iz Isse (otoka Visa). To potkrepljuju mišljenjima Brune Kuntić-Makvić¹⁰ i P. J. Stylianoua.¹¹ Oba autora, međutim, nisu baš eksplicitna po tom pitanju, pogotovu ne Stylianou.¹² Ono što zabrinjava je da autori ne donose i stavove drugih povjesničara koji se osvrću na Diodorovo djelo vezano uz osnutak Isse te radi usporedbe navodim samo noviju (inozemnu) literaturu i autore koji su također rezervirani po tom pitanju.¹³

No bez obzira na to, a pozadina svega je to što je Vis (Issa) doista bliži nego Lješ (Lissos), zasad nema arheoloških dokaza koji bi potvrdili da je na početku 4. stoljeća na Visu postojala grčka civilna ili vojna naseobina.

Vezano uz to autori navode (str. 13): »Diodor opisuje kako je parska naseobina utemeljena uz obalu, odakle je protjerano autohtono stanovništvo domaćeg naselja«. Njihov prijevod Diodora (str. 12) glasi: »Za to su vrijeme Parani koji su napučili Far sami utemeljili i bedemima opasali grad uz obalu, a

¹⁰ Kuntić-Makvić 1995, 33–36.

¹¹ Stylianou 1998, 191–197.

¹² Stylianou 1998, 195–196; Vidjeti osvrt na Stylianouovu knjigu koji je napisao J. Cargill, a objavio American Journal of Philology 121/3, 2000, 483–487, gdje navodi Stylianouovo mišljenje kako je Diodor "second-rate epitomator" (str. 1), a njegovo djelo "a work of compilation, and hastily and incompetently carried out" (str. 132), što je šteta jer, kako navodi Stylianou, koristi prvorazrene izvore koji su izgubljeni, osobito Efor koji je prema Stylianouovu mišljenju pisao između 330. i 320. godine (str. 110) te navodi "most of the errors to be found in Diodorus' account were produced by inept abbreviation of his mostly reliable main source" (str. 124).

¹³ Vanotti 1991; Fraser 1993; Lombardo 2002, 431–432, 440; Anello 1999, 122; Alfieri Tonini 2002, 211–216; Wilkes 1992, 114–115.

*barbare što su prije **ovdje**¹⁴ (podebljao BK) obitavali pustili su netaknute stanovati u nekoj utvrdi koja je bila silno nepristupačna.* Međutim, izvorni Diodorov tekst u doslovnom prijevodu glasi: »U to vrijeme nastanivši Hvar Parani prije naseljene barbare puste da budu na miru naseljeni na nekom preko mjere tvrdom mjestu, a sami uz more utemeljivši grad obzidaše ga.¹⁵« Bez obzira na razne varijante prijevoda ove rečenice na hrvatski i engleski, možemo zaključiti jedino kako Diodor piše da su Parani pustili domoroce da i dalje žive ondje gdje su živjeli, na nekoj nepristupačnoj uzvisini, i da su sagrdili grad uz more i ogradili ga zidom. Za sukob Diodor izričito kaže da je izbio nakon što su Grci sagradili svoj grad. Međutim, autori ispravljaju Diodorov tekst jer tvrde (str. 33–43) kako su na prostoru Remete vrta otkrili ostatke porušenog i spaljenoga ilirskog naselja od strane grčkih osvajača. I to u više navrata. Sumirat ću ono što autori navode:

1. str. 33: Ilirsko naselje na dubini 340 – 420 cm (crni sloj br. 13) ispod čega je sloj zdravice na koti 416 – 420 cm. Ilirske nastambe (množina) su od šiblja obijepljenoga glinom. Pronađeni su djelovi ilirske keramike. Otisci drvenih stupova promjera 20 i 12 cm, zabijeni u rahlu crvenicu na koti 326 – 336 cm, na kojoj je ilirska keramika.¹⁶

2. str. 33: Porušeno ilirsko naselje (slojevi 13 – 11) na prostoru sonde VII, IX i djela sonde X (ca. 17,5 m²).

3. str. 33: Nakon povlačenja, domorodačko naselje obnavlja se na istome mjestu, što

¹⁴ Na drugome mjestu (Kuntić-Makvić 1995, 33 i bilj. 2) umjesto ovdje, stoji ondje: »Za to vrijeme Parani koji su napučili Far sami utemeljili i bedemima opasali grad uz obalu, a barbare što su **ovdje** (podebljao BK) prije obitavali pustili su netaknute stanovati u nekoj utvrdi koja je bila silno nepristupačna«, dakle negdje drugdje na otoku, a ne u Starome Gradu.

¹⁵ D. S. XV.14.1: Zahvaljujem se Milenku Lončaru sa Sveučilišta u Zadru koji je, na moju molbu, napravio ovaj prijevod. Zanimljivo je da se u engleskom sažetku donosi (str. 160) engleski prijevod prema Loeb izdanju iz 1954., koji odudara od hrvatskoga prijevoda koji objavljuju autori (str. 11). Dakle, za čitatelje na hrvatskom jeziku imamo jedan prijevod, a za čitatelje na engleskom drugi i drugačiji!?

¹⁶ Ta lončarija, prema njihovu mišljenju, predstavlja »konzervativnost autohtonog stanovništva« (str. 33).

potvrđuju tragovi koliba s kućnim lijepom »koji nije izgorio«.

4. str. 33: Vjerojatno povlačenje lokalnog stanovništva na Gradinu (Glavicu) koja je sagrađena »u svrhu obrane nizinskog naselja«.

4. str. 33: Povratak je bio koban. U novom ratnome okršaju posve strada naselje. Pronađene grčke strelice. Slično naselje postoji i u gradu Hvaru.

5. str. 35: Ilirsko naselje u više navrata strada i konačno je spaljeno (»mukotržno osvajanje autohtonog terena«).

6. str. 33: »Osnivanje parske kolonije zahtijevalo je niz ratnih akcija i sukoba žestokih razmjera **tijekom duljeg razdoblja**« (podebljao BK).

7. str. 36, 37: »Prve nastambe Parana«. Preživjeli domoroci povlače se na gradinsko naselje (točka 4 gore). Grčko je naselje od drvene građe (sloj 10 u kojem su pronadjeni crnopremazani korintski *skyphos*, kantaros, lucerna, tarionik, amfora kuhinjski lonci i dva novca Parosa).

8. str. 36–38: Nakon napada ilirske koalicije Dionizijev eparh i Parani pobjeđuju Ilire.¹⁷

9. str. 35–36: Domoroci predvođeni Iadasinima žestoko napadaju »tek uspostavljenu grčku koloniju«. Potvrda u Diodora.¹⁸ Sloj 10 predstavlja »potpuno uništenje grčke naseobine«. On leži na sloju 11a koji predstavlja spaljeno ilirsko naselje.

10. str. 37–38: Grci podižu prve kamene kuće u sondama VII, IX i X, (sloj 5) »iznad brojnih slojeva više puta uništenog ilirskog naselja i prvog grčkog naselja«.

11. str. 69: Nakon nekog vremena, to jest »prije sredine 4. st. pr. Kr.« nastaje novi plan grada i istočni bedem na kojem su vrata grada branjena kulama. Zbog toga se prvotne grčke kamene kuće ruše i grade novi helenistički stambeni blokovi.

¹⁷ Prema autorima (str. 36–37): »Tada je potpuno slomljen otpor ilirskog autohtonog stanovništva koje je, po ratnoj tehnici i materijalnoj kulturi, bilo manje razvijeno i lako ranjivo«.

¹⁸ D. S. XV.14.2.

Prema ovome slijedu, od prvih grčkih drvenih kuća pa do prvih grčkih kamenih kuća, te do nove, sada urbanistički planirane gradnje s bedemom, koji negira prve grčke kamene kuće, nije prošlo više od oko 30 godina! Ako su se Grci toliko mučili da bi opstali u neprijateljskom okruženju, daleko od matične domovine, od čega su živjeli? Sirakužani im nisu mogli dugo biti od pomoći jer su od 383. do 375. ratovali s Kartažanima.

U poglavlju, koje nosi naslov *Pregled istraživanja Farosa* (str. 25–31), može se zamijetiti da autori ne navode niti koriste niti se kritički osvrću na istraživanja M. Nikolancija, J. Barbira, M. Zaninovića, N. Petrića, a niti na istraživanja vođena u sklopu međunarodnih projeta »Hvar – arheologija mediteranskog predjela« i »Adriatic Island Project«. ¹⁹ To pokazuje da ili ne znaju da oni postoje ili ih ignoriraju, što je sa znanstvenog stajališta neprihvatljivo. Ono što pak posebno zabrinjava jest potpuno ignoriranje radova kolegice Sare Popović ²⁰ koji se izravno tiču teme o kojoj autori raspravljaju. Ti radovi su im svakako bili poznati jer je prvi (2009.) objavljen u istoj publikaciji (*Hrvatski arheološki godišnjak*), gdje i oni objavljuju rezultate svog rada (vidjeti bilj. 10 ovdje), a u drugom (2010.) jedan od autora ima članak u istome zborniku. ²¹ Jedan od najvažnijih rezultata koje iznosi Popović analiza je istočnog bedma Farosa, za koji autori tvrde da je izvorni bedem grčkoga grada iz 4. stoljeća. Naime, iskopavanja Sare Popović u jugoistočnom uglu Remete vrta pokazala su da je istočni bedem (označen brojem 1 na sl. 9, str. 142 u spomenutom članku iz 2010.) nalegao na zid (br. 3) koji nije fortifikacijskog karaktera, ali je očito iz grčkog razdoblja. Prema autorima, istočni je bedem Farosa građen »prije sredine 4. st. pr. Kr.« (str. 69) te bi stoga zid 3 trebao biti stariji. Iako autori na

tlocrtima na str. 40, 58 i 70 crtaju taj zid (br. 3 kod Popović), u tekstu ga ne spominju. Zid 3 je građen na isti način kao i grčki zid njihove prve stambene jedinice (onaj s naknadno dodanim pragovima koji autori prikazuju na slici na str. 73), a koji povezuju s gradnjom istočnog bedema. No Zid 3 to demantira pa je logično pretpostaviti da je istočni bedem izgrađen kasnije, najvjerojatnije krajem 3. stoljeća. Stoga, cijela priča o gradnji istočnog bedema sredinom 4. st. pr. n. e. nije »konačna« (str. 5), kako bi to autori htjeli.

Također, prema dokumentaciji kaptaža ²² ili cisterne (autori str. 86–89), koja se nalazi zapadno od Remete kuće, nema veze s njihovim drugim stambenim blokom (str. 40, 93). Naime, prema Popović, ²³ sjeverno od kaptaže nije pronađen zid koji bi spajao kaptažu s predloženim drugim stambenim blokom na sjevernom dijelu (iako se kopalo do žive stijene). Stoga je vjerojatnije da je kaptaža bila javni objekt, a ne privatni u sklopu nekoga stambenog bloka. Osim toga, na str. 93 autori donose rekonstrukciju toga drugog stambenog bloka bez ikakvih dokaza ili indicija o postojanju južnog i zapadnog zida toga bloka, a ni sjeverozapadnog ugla. Još je upitnije da im taj stambeni blok služi kao modul za ostale (str. 109), o kojima nema baš nikakvih materijalnih dokaza. Uz to navode (str. 107) da dužina stambene jedinice iznosi 100 atičkih stopa, to jest 29,84 m, a širina 75, odnosno 21,78 m. No, atička stopa iznosi 29,57 cm, ²⁴ što znači da je njihov stambeni blok veličine 29,57 x 22,17 metara.

Zbog toga nije moguće utvrditi koriste li graditelji Farosa baš atičku stopu ili neku drugu, na primjer, onu koja se koristila pri parcelaciji farske hore, a iznosi 30,26 cm. ²⁵

Osvrnut ću se još samo na jednu nedosljednost. Riječ je o novcu čije se fotografije nalaze na str. 37, 83, 118–121, 123, 125–127, 136, 139 i 155 – njih ukupno 51. No

¹⁹ Kirigin 2004, 37–38, 66–73, 82–88; 2006, 23–26, 48–58, 64–67.

²⁰ Popović 2009; 2010a; 2010b.

²¹ Jeličić-Radonić 2010; Da ne bi bilo zabune, autori u poglavlju Literatura (str. 215) navode drugi rad Sare Popović koji je objavljen 2012., a tiče se kamenoloma u Starogradskom zaljevu (Popović 2012).

²² Popović 2010, sl. 15 i 16.

²³ Popović 2010, 142–143 i sl. 15 i 16.

²⁴ OCD, 942–943, s.v. Measures.

²⁵ Stančić, Slapšak 1988.

samo za njih 18 objavljenih na str. 127, a koji nose zajedničku legendu »*Tipovi ranih emisija farske kovnice*«, postoji katalog (str. 128–130). U katalogu se ne navodi u kojim je slojevima novac pronađen. Također, za dva tipa novca navodi se da je pronađen u sondi A, ali o toj sondi nigdje ne možemo nešto pročitati. Osim toga, dvije kovanice ne pripadaju farskoj, već parskoj kovnici (br. 10 i 11). Parskoj kovnici pripada i novac br. 12. koji ne potječe iz Remetinog vrta, već iz zbirke Arheološkog muzeja u Zagrebu (AMZ no. 3078), a koji je objavio Paolo Visonà,²⁶ što se ne navodi.

Pitam se zbog čega preostale 33 kovaniče (slike nekih ponavljaju se dva puta bez obrazloženja) nisu kataloški obrađene? Čemu onda njihovo prikazivanje? Inače, identični je katalog već objavljen u radu Zdenke Dukat i Jasne Jeličić Radonić,²⁷ ali autori to ne spominju u kataloškim jedinicama u ovoj knjizi.

Na str. 155 nalazi se slika srebrnog novca Farosa tipa Zeus / jarac i legendom ΦΑΡΑΞ u *exergu* ili odsječku (a ne u egzarhu, kako to autori navode na nekoliko mjesta (str. 123, 125, 128)); usput, egzarh je titula bizantskog namjesnika. O tome tipu srebrnog novca Farosa autori u poglavlju »*Rane emisije farske kovnice*« (str. 117–130) uopće ne govore iako raspravljaju o istovremenome brončanom novcu istoga tipa.

Dodajmo i to da novac koji se spominje u tekstu, na primjer na str. 40 (inv. br. N 614), str. 42 (inv. br. N 614 i 647), str. 43 (inv. br. N 684), str. 53 (inv. br. N 440), str. 75 (inv. br. N 645) itd., nije kataloški obrađen, a neke kovanice ipak jesu: na primjer, str. 82 (inv. br. N 223, 224, 380, 381, 486, 492, 493). Kod ovih potonjih, u tekstu gdje ih se spominje, ne navodi se da su kataloški objavljene u knjizi, već to čitalac mora sam otkriti.

Ono što je posebno važno kada je posrijedi brončani novac Parosa, tipa Demetra / koza i sl., jest da, prema analizi Johna Tullyja,²⁸

nema dokaza da se brončani novac kovao u ranom 4. stoljeću, već da se počeo kovati početkom helenizma. Ako bi autori doista mogli dokazati da je novac Parosa, iz nama nepoznate sonde A u Remete vrtu, doista iz ranog 4. stoljeća, onda bi to bio značajan dokaz da je parska kovnica izrađivala brončani novac početkom 4., a ne krajem tog stoljeća!

U ostalim poglavljima također ima dosta upitnih stvari koje prelaze okvir kraćeg kritičkog osvrtu. Stječe se dojam da autorima ne trebaju dokazi da bi došli do zaključaka koje ovdje iznose. Trebalo bi stoga napisati nešto što se zove »knjigom na knji-gu«, no to ovom prigodom nije moguće.

Nakon svega što sam ovdje iznio, pitam se koja je svrha knjige? Djelo, prema mojem mišljenju, stvara više problema nego što ih rješava. No moguće je da će najavljena druga knjiga *Faros II* sve ove nejasnoće i dvojbe, a i druge iz ove knjige, pojasniti i primjereno dokumentirati.

KRATICE

OCD – Oxford Classical dictionary, Oxford, 1996.

LITERATURA

Alfieri Tonini 2002 – T. Alfieri Tonini, »Diodoro e la colonizzazione adriatica di Siracusa«, in L. Braccisi, M. Luni (eds.), *Greci in Adriatico*, Roma, 1, 2002, 211–216.

Anello 1999 – P. Anello, »La colonizzazione siracusiana in Adriatico«, in L. Braccisi, S. Gracioti (eds.), *La Dalmazia e l'altra spon-da (problemi di archeologia adriatica)*. *Atti di Convegno di Venezia* 1996, Firenze, 1999, 115–139.

²⁶ Visonà 1993.

²⁷ Dukat, Jeličić-Radonić 2012.

²⁸ Tully 2013.

- Carter 2006 – J. C. Carter, *Discovering the Greek Countryside at Metaponto*. Ann Arbor 2006.
- Dukat, Jeličić-Radonić 2012 – Z. Dukat†, J. Jeličić-Radonić, »Rane emisije farske kovnice iz Remetinog vrta u Starom Gradu na Hvaru«, *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu*, 3. s., XLV, Zagreb, 2012, 239–254.
- Fraser 1993 – P. M. Fraser, »The Colonial inscription of Issa«, in *L'Illyrie Méridionale et l'Épire dans l'Antiquité – II (Actes du Colloque internationale de Clermont-Ferrand, 25-27 Octobre 1990, réunies par Pierre Cabanes)*, Paris 1993, 167–174.
- Handberg, Jakobsen 2011 – S. Handberg, J. K. Jakobsen, »Greek or Indigenous? From Potsherd to Identity in Early Colonial Encounters«, in Gleba, M. Horsnaes, H. W. (eds.), *Communicating Identity in Italic Iron Age Communities*, Oxford, 2011, 175–194.
- Jeličić-Radonić 2005 – J. Jeličić-Radonić, »The foundation of the Greek city of Pharos on the island of Hvar«, in Sanader, M. (ed.), *Illyrica antiqua – Ob honorem Duje Rendić-Miočević*, Zagreb, 2005, 315–328.
- Jeličić-Radonić 2010 – J. Jeličić-Radonić, »Prva emisija novca isejske kovnice«, in Ivčević, S. (ed.), *Arheološka istraživanja na srednjem Jadranu, izdanje Hrvatskog arheološkog društva* 25, Zagreb-Split, 2010, 61–67.
- Jeličić-Radonić, Katić 2009 – J. Jeličić-Radonić, M. Katić, »Stari Grad – Remetin vrt«, *Hrvatski arheološki godišnjak*, Zagreb, 6/2, 2009, 668–670.
- Kirigin 2004 – B. Kirigin, »Faros, parska naseobina, prilog proučavanju grčke kolonizacije u Dalmaciji«, *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku*, Split, 96, 2004, 1–301.
- Kirigin 2006 – B. Kirigin, *Pharos, the Parian Settlement in Dalmatia. A study of a Greek colony in the Adriatic, British Archaeological Reports International Series*, Oxford, 1561, 2006.
- Kuntiće-Makvić 1995 – B. Kuntiće-Makvić, »Hvar u djelima starih pisaca«, in Jeličić-Radonić, J., Rauter Plančić, B. (eds.), *Pharos – antički Stari Grad*, Zagreb, 1995, 33–36.
- Lomabrdo 2002 – M. Lombardo, »La colonizzazione adriatica in età dionigiana«, in Bonacasa, N., Braccisi, L., Di Miro, E. (eds.), *La Sicilia dei due Dionisi, Atti della settimana di studio (Agrigento, 24-28 febbraio 1999)*, Roma, 2002, 427–442.
- Popović 2009 – S. Popović, »Stari Grad – Remetin vrt«, *Hrvatski arheološki godišnjak*, Zagreb, 6/2, 2009, 670–673.
- Popović 2010a – S. Popović, »Stari Grad – Remetin vrt«, *Hrvatski arheološki godišnjak*, Zagreb, 7, 2010, 719–722.
- Popović 2010b – S. Popović, »Rezultati novih zaštitnih istraživanja u Starome Gradu na otoku Hvaru«, in Ivčević, S. (ed.), *Arheološka istraživanja na srednjem Jadranu, izdanje Hrvatskog arheološkog društva*, Zagreb-Split, 25, 2010, 137–149.
- Stančić, Slapšak 1988 – Z. Stančić, B. Slapšak, »A modular analysis of the field system of Pharos«, in Chapman, J. C., Bintliff, J. L., Gaffney, V., Slapšak B. (eds.), *Recent developments in Yugoslav Archaeology, British Archaeological Reports International Series*, Oxford, 431, 1988, 191–198.
- Stylianou 1998 – P. J. Stylianou, *A Historical Commentary on Diodorus Siculus Book 15*, Oxford, 1998.
- Tully 2013 – J. A. N. Z. Tully, *The Island Standard: The Classical, Hellenistic and Roman Coinage of Paros*, New York, 2013.
- Vanotti 1991 – G. Vanotti, »Sulla cronologia della colonizzazione siracusiana in Adriatico«, *Hesperia*, Roma, 2, 1991, 107–110.
- Visonà 1993 – P. Visonà, »Bronze Coins of Paros from the island of Hvar«, *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku*, Split, 86, 1993, 253–260.
- Vlassopoulos 2013 – K. Vlassopoulos, *Greeks and Barbarians*, Cambridge, 2013.
- Wilkes 1992 – J. Wilkes, *The Illyrians*, Oxford, 1992.
- Yntema 2011 – D. Yntema, »Archeology and the origo myths of the Greek apoikiai«, *Ancient West and East*, 2011, 10, 243–266.